

APPIANOY

ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

[ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.]

Πτολεμαῖος δὲ Δάγου καὶ Ἀριστόβουλος δὲ Ἀριστό-
βουλου δσα μὲν ταῦτα ἀμφι περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φι-
λίππου ἔνεγραψαν, ταῦτα ἐγὼ ὡς πάντη ἀληθῆ ἀνα-
γράψω, δσα δὲ οὐ ταῦτα, τούτων τὰ πιστότερα ἐμοὶ
φαινόμενα καὶ ἄμα ἀξιαφῆγητότερα ἐπιλέξαμενος. (2)
Ἄλλοι μὲν δὴ ἀλλοὶ ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου ἔνεγραψαν, οὐδὲ
ἔστιν ὑπὲρ ὅτου πλέονες ἢ ἀξιμφωνότεροι ἐς ἀλλήλους·
ἀλλ' ἐμοὶ Πτολεμαῖος τε καὶ Ἀριστόβουλος πιστότεροι
ἔδοξαν ἐς τὴν ἀφῆγσιν, διὸ μὲν διτὶ συνεστράτευσε βα-
τοὶ σιλεῖται Ἀλεξάνδρῳ, Ἀριστόβουλος· Πτολεμαῖος δὲ πρὸς
τὴν ἔνεγραψεῖσαι θτι καὶ αὐτῷ βασιλεῖ δοντι αἰσχύροτερον
ἢ τῷ ἀλλῳ Φιλίππου θῆν. ἀμφοὶ δέ, διτὶ τετελευτήκο-
τος ἡδη Ἀλεξάνδρου ἔνεγραψουσιν αὐτοῖς ἢ τε ἀνάγκη
καὶ δι μισθὸς τοῦ ἀλλούς τι ἢ ὡς συνηνέχθη ἔνεγραψαν
15 ἀπῆν. (3) Ἐστι δὲ καὶ πρὸς ἄλλους ἔνεγραψαμένα,
διτὶ καὶ αὐτὰ ἀξιαφῆγητά τέ μοι ἔδοξε καὶ οὐ πάντη
ἀπιστα, ὡς λεγόμενα μόνον ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου ἔνε-
γραψα. "Οστις δὲ θαυμάσται ἀνθ' ὅτου ἐπὶ τοσοῖσδε
συγγραφεῖσαι καὶ ἐμοὶ ἐπὶ νοῦν ἥλθεν ἡδε ἢ συγγραφή,
20 τά τ' ἔκεινων πάντα τις ἀναλεξάμενος καὶ τοῖσδε τοῖς
ἥμετέροις ἐντυχὸν οὕτω θαυμάζεται.

ΚΕΦ. Α'.

Λέγεται δὴ Φιλίππου τελευτῆσαι ἐπὶ ἀρχοντος Πυ-
θοδήμου Ἀθηνησι· παραλαβόντα δὲ τὴν βασιλείαν
Ἀλεξανδρον, παῖδα δοντα Φιλίππου, ἢ Πελοπόννησον
25 παρελθεῖν· εἶναι δὲ τότε ἀμφὶ τὰ εἰκόσιν ἔτη Ἀλεξα-
νδρον. (2) Ἐνταῦθα ἔνεγραγόντα τοὺς Ἑλληνας δοι
ἐντὸς Πελοποννήσου ἤσαν, αἵτεν παρ' αὐτῶν τὴν ἡγε-
μονίαν τῆς ἐπὶ τοὺς Πέρσας στρατιᾶν, ἥντινα Φιλίππου
ἡδη ἔδοσαν· καὶ αἵτησαντα λαβεῖν παρ' ἔκάστον
30 πλὴν Λακεδαιμονίουν· Λακεδαιμονίους δὲ ἀποκρίνασθαι
μὴ εἶναι σφισ πάτριον ἀκόλουθεν ἄλλοις, ἀλλ' αὐτοὺς
ἄλλων ἔξηγεσθαι. (3) Νεωτερίσαι δὲ ἄπτα καὶ τῶν
Ἀθηναίων τὴν πόλιν· ἀλλὰ Ἀθηναίους γε τῇ πρώτῃ
ἐφόδῳ τοῦ Ἀλεξανδρου ἐκπλαγέντας καὶ πλείονα ἔτι
35 τῶν Φιλίππων δοθέντων Ἀλεξανδρῳ εἰς τιμὴν ἔνεγρ-

ARRIANUS.

ARRIANI

DE EXPEDITIONE ALEXANDRI

LIBER PRIMUS.

[PRÆFATIO.]

Ptolemaeus Lagi et Aristobulus Aristobuli filius, quæcunque de Alexandro Philippi filio consentientes inter se memoriae prodiderunt, ea tanquam verissima conscribo: ex iis vero in quibus inter se dissentunt, quæ mihi sive pariter et narratione digniora videbantur, selegi. (2) Certe de Alexandro alii alia memoriae prodiderunt: neque ullus est de quo aut plures existent scriptores, aut magis inter se dissentientes: sed mihi Ptolemaeus et Aristobulus præ ceteris sive digni visi sunt, hic quidem, quod regi Alexandro auctius expeditionis fuit: Ptolemaeus autem, quia praeterquam quod una militavit, turpius in eo (quippe qui rex etiam erat) mendacium quam in alio quopiam erat: uterque, quod post mortem demum Alexandri scribentibus iis neque necessitas neque merces, qua adducti aliter quidpiam atque accidisset scriberent, erat proposita. (3) Sunt porro nonnulla etiam ab aliis conscripta, quæ quod non indigna narratu neque prorsus incredibilia judicabam, tamquam de Alexandro sparsa tantum commemoravi. Quisquis vero mirabitur, ecquid mihi in mentem venerit ut post tam multis scriptores, ipse etiam ad hanc historiam conscribendam me contulerim, is, evolutis omnibus illorum scriptis, quum ad meorum lectionem accesserit, tum demum miretur.

CAP. I.

Philipum ferunt mortem obiisse archonte Pythodemo Athenis. Alexandrum autem ejus filium, accepto regno in Peloponnesum profectum, viginti circiter tunc temporis annos natum. (2) Ibi, coacto Graecorum quotquot in Peloponneso erant concilio, petisse ab iis uti imperator exercitus adversus Persas crearetur: quod quidem Philippo ante concesserant. Id a singulis impetratum, exceptis Lacedaemoniis: a quibus responsum fuisse, Lacedaemonios eam consuetudinem a majoribus non accepisse, ut aliis parerent, sed ipsi aliis praessent: (3) Athenas quoque novi aliquid fuisse molitas: sed Athenienses primo statim Alexandri adventu percusso, plus etiam quam Philippo